

съгласни съ гласни, при това и самичко да работи да съставя думи. На първъ пътъ тѣзи работа ще се покаже не до тамъ врѣдна; нѣ опитъ-тъ показва друго: дѣца-та-се радватъ на фигури-тъ и съ благодарение работятъ. За поясню на неопитни-тъ учители ние ще изяснимъ какъ да постѣпватъ, кога изваждатъ друга буква. Втора съгласна иде въ Букваря ни **с**, и учитель-тъ иска нея да покаже. Той най-първо посочва картина-та и пита дѣца-та: познаватели какво е исписано на тази картина? Тии като сички сѣ видѣли това насѣкомо, що е исписано, ще кажатъ име-то му — **оса**. Като ги пораспита учитель-тъ, отъ дѣ познаватъ това насѣкомо, какво прави то и проч., тѣ казватъ — **жили**. Какъ казахтеда го викатъ? — **оса**. Нека да видимъ какви букви има въ име-то му. Четете подписани-тъ букви: — **о . . . а**. — Ами тази въ срѣда-та, коя-то прилича на половинъ търкало? — Незнаемъ. Кажете пакъ дума-та—**оса**. . . Е сега, догадихтели се какъ я казуватъ? Казватъ я **с**. Подиръ това учитель-тъ имъ показва буква-та и прави упражнение съ съгласни-тъ. По този начинъ учитель-тъ води дѣца-та да изучаватъ сички букви, както сѣ въ Букваря.

Кога-то дѣца-та изучатъ нѣколко съгласни и сички гласни, и кога почнатъ да свързватъ нѣколко звука наедно, тогасъ може и трѣбва да имъ се дава по малко работа за у дома. Това ние считаме за една отъ главни-тъ потрѣби за наши-тъ дѣца. На този добъръ навикъ не сѣ научени наши-тъ дѣца, за това и отпослѣ немогѣтъ сами да работятъ у дома си, а само подъ побуждание-то на учителя. Учители-тъ трѣбва да обърнатъ особено внимание на това нѣщо. Нѣма съмнѣние, че и сѣка работа неможе да имъ се дава, освенъ таквасъ, каква-то могѣтъ съ благодарение да вършатъ. Съ това намѣрение, до нѣйдѣ, сме турнали безъ подписъ картини отъ кои-то може учитель-тъ да посочи нѣкоя, да я разберѣтъ и на сутрѣнъ-та да му разкажатъ за неж. Още погодна и нарочно за това сѣ турнати буквенни-тъ загадки, кои-то се почнуватъ подиръ шеста-та съгласна. Дѣца-та се много радватъ на тази работа и съ едно самодоволявание разказватъ на учителя, кога сполучатъ да рѣшатъ зададена-та загадка. Тази работа, отъ една страна, извиква на работа сичка-та мислителна уметвенна сила, отъ друга — дѣте-то навикнува самичко да поработва, а това е отъ главни-тъ потрѣби за развитие-то му. Таквизъ задавки учитель-тъ самъ може да съставя и да ги написва на плочи-тъ на дѣца-та отечеръ, за домашно упражнение, та сутренна да му ги доносятъ отгадани.